

ІНТЕРКУЛЬТУРНЕ НАВЧАННЯ ТА ДІАЛОГ КУЛЬТУР

Соловійова О.В., Турковський С.П.

Запорізький державний медичний університет

Діалог культур - поняття, яке отримало широке розповсюдження у філософській публіцистиці та есеїстиці у 20 ст. Найчастіше воно розуміється як взаємодія, вплив, проникнення або відштовхування різних історичних або сучасних культур. Діалог культур логічно передбачає вихід за межі будь-якої даної культури. [1]

Поняття діалогу культур стало надзвичайно модним в сучасній реальності, причому в самих різних сферах знань - в культурології, в мистецтвознавстві, в літературознавстві як межі між мистецтвознавством і філологією і, в лінгвістиці, точніше, в тих її розділах, які пов'язані з проблемою «мова і культура», а також в педагогіці, пов'язаної з навчанням представників етнічних меншин або студентів, що становлять багатонаціональні колективи в школах і вузах. Це поняття закладається в концепції розвитку освіти, в навчальні плани і програми. [2]

Для того, щоб діалог культур відбувався, потрібна наявність як мінімум двох культур. Потрібно, щоб відбувалася комунікація мінімум між двома носіями різних культур. Міжкультурна комунікація припускає спілкування між носіями різних мов. Інтеркультурна комунікація має справу з розумінням і порозумінням, що означає розуміти чуже і бути зрозумілим, спілкуючись чужою мовою. Інтеркультурне навчання і інтеркультурна комунікація мають бути суттєвою складовою частиною занять з мови.

Міжкультурна компетенція є важливою складовою частиною професійної комунікативної компетенції фахівців різного профілю.

Серед критеріїв ефективності міжкультурної взаємодії та володіння основами міжкультурної компетентності виділяється успішне виконання своїх професійних завдань в чужому середовищі, здатність до конструктивного спілкування, що включає гарне знання мови, гарні соціальні відносини, відсутність стресових симптомів, ідентифікація з закордонним суспільством.

Таким чином, є дуже важливим формування лінгвістичної компетенції, формування здатності до успішної міжкультурної комунікації, тобто формування інтересу до культури і традицій країни, мова якої вивчається і здатності представляти власну країну і культуру.

Література

1. Библер В.С. От наукоучения к логике культуры. Два философских введения в двадцать первый век. М., 1991. – 414 с.

2. Шарина С.И. Понятие «диалог культур» и образовательный процесс // Серия “Symposium”, Инновации и образование. Выпуск 29 // Сборник материалов конференции Санкт-Петербург: Санкт-Петербургское философское общество, 2003. - С.511-514.

Соловйова О.В., Турковський С.П. Інтеркультурне навчання та діалог культур // Діалог культур як засіб пізнання світу, шлях до взаєморозуміння: матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених та студентів 6 квітня 2017р. – Харків, 2017. – С. 107 – 108.